

Ja, vi elsker ...

1. Ja, vi elsker dette landet,
som det stiger frem,
furet, værbitt over vannet,
med de tusen hjem.
Elsker, elsker det og tenker
På vår far og mor
Og den saganatt som senker
drømmer på vår jord.

7. Norske mann i hus og hytte,
takk din store Gud!
Landet ville han beskytte,
skjønt det mørkt så ut.
Alt hva fedrene har kjempet,
mødrene har grett,
har den Herre stille lempet
så vi vant vår rett.

8. Ja, vi elsker dette landet,
som det stiger frem,
furet, værbitt over vannet,
med de tusen hjem.
Og som fedres kamp har hevet
det av nød og seir,
også vi, når det blir krevet,
for dets fred slår leir.

NORGE I RØDT, HVITT OG BLÅTT. (F. Bøe)

Hvorhen du går i li og fjell, en vinterdag en sommerkveld ved fjord og fossevell. Fra eng og mo med furutrær, fra havets bryn med fiskevær og til de hvite skjær. Møter du landet i trefarvet drakt, svøpt i et gjenskin av flaggets farveprakt.

Se en hvitstammet bjørk oppi heien, rammer stripen av blåkløkker inn mot den rødmalte stuen ved veien, det er flagget som vaier i vind
Ja så hvitt som det hvite er sneen, og det røde har kveldssolen fått,
og det blå ga sin farve til breen, det er Norge i rødt hvitt og blått.

En vårdag i en solskinnstund, på benken i studenterlund, der sitter han og hun. To unge nyutsprungne russ, to ganske nylig tente bluss i tyve grader pluss. Hun er som en gryende forsommerdag, som farves av gjenskinnet av det norske flagg.

Ja, så hvit som det hvite er kjolen, og så rød som det rø' hennes kinn,
hennes øyne er blå som fiolen, hun er flagget som vaier i vind.
Han har freidig og hvitlugget panne, og en lue i rødt har han fått.
Med en lyseblå tiltro til landet, står vår ungdom i rødt, hvitt og blått.

De kjempet både hun og han, nå lyser seirens baunebrann utover Norges land. Mot himlen stiger flagg ved flagg som tusen gledesbål idag for alle vunne slag. Det knitrer som før over hytte og slott, et flammende merke i rødt og hvitt og blått.

Som et regnbuens tegn under skyen, skal det evig i fremtiden stå.

Se det glitrer igjen over byen, i det røde og hvite og blå.

La det runge fra gaten og torget over landet som nordmenn har fått.

Du er vårt, du er vårt gamle Norge, vi vil kle deg i rødt, hvitt og blått.

FAGERT ER LANDET (Anders Hovden)

Fagert er landet du oss gav, Herre vår Gud og vår Fader.
Fagert det stig av blåe hav. Solli ho sprett og ho glader.
Signar vårt land i nord og sud, soleis di åsyn lyser Gud, yver vårt Noreg i nåde.

Tidi ho renn som elv mot os. Fort skifter sumar til vetter.
Fader ver alltid Noregs los, radt til dei seinaste ætter.
Herre vår Gud, vår Noregs Gud, varda vårt land frå fjell til flud. Lær oss å gå dine vegar.

Signa då Gud vårt folk og land. Signa vårt strev og vår møda.
Signa kvar ærlig arbeidshand, signa vår aker med grøde.
Gud utan deg den vesle urt, veiknar og visnar, bleiknar burt. Ver du oss ljuset og livet.

